

Teatis nr	Sisukord	Lehekül
	I Teave	
	Kontrollikoda	
2005/C 313/01	Arvamus nr 8/2005 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku kohta vastastikuse haldusabi osas ühenduse finantshuvide kaitseks pettuste ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu	1
2005/C 313/02	Arvamus nr 9/2005 nõukogu määruse ettepaneku kohta, millega muudetakse määrust (EÜ, Euratom) nr 2728/94 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta (KOM(2005) 130 lõplik)	6

I

*(Teave)***KONTROLLIKODA****ARVAMUS nr 8/2005****Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku kohta vastastikuse
haldusabi osas ühenduse finantshuvide kaitseks pettuste ja muu
ebaseadusliku tegevuse vastu***(vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 280 lõikele 4)**(2005/C 313/01)***SISUKORD**

	<i>Punkt</i>	<i>Lk</i>
I. Sissejuhatus	1–7	2
II. Üldised tähelepanekud	8–11	2
III. Halduskoostöö traditsiooniliste omavahendite ja kulude valdkonnas	12–19	3
IV. Halduskoostöö käibemaksu valdkonnas	20–28	4
V. Halduskoostöö rahapesu vastu võitlemisel	29–32	4
VI. Järeldused ja soovitused	33–39	5

EUROOPA ÜHENDUSTE KONTROLLIKODA,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 280,

võttes arvesse nõukogu poolt kontrollikojale 12. oktoobril 2004. aastal esitatud arvamuse taotlust komisjoni ettepaneku ⁽¹⁾ kohta, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust vastastikuse haldusabi kohta ühenduse finantshuve kaitsmiseks pettuste ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA ARVAMUSE:

I. SISSEJUHATUS

1. Vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 280 kooskõlastavad liikmesriigid oma meetmeid, mille eesmärk on kaitsta ühenduse finantshuve pettuste eest. Selleks organiseerivad nad koos komisjoniga tiheda ja regulaarse koostöö pädevate asutuste vahel. Selles halduskoostöö hõlmab eeskirjade eiramisest teatamist, haldusuuringuid, kohapealseid kontrole ja inspekteerimisi, teabevahetust, alusetult saadud soodustuste tühistamist ning halduskaristusi.

2. Vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 280 ja muudele sätetele kohaldatakse kõikidel ühenduse poliitikaga hõlmatud aladel kehtestatud ühtseid õigusnorme. Siiski koosneb suurem osa ühenduse pettustevastastest õigusaktidest arvukatest ning erinevatest üksikasjalikest sätetest, mis käsitlevad vastavaid ühenduse poliitikaga hõlmatud alasid.

3. Uuritav määruse ettepanek püüab suurendada komisjoni rolli liikmesriikide tegevuse kooskõlastamisel, mis on suunatud ühenduse finantshuve mõjutavate pettuste ja muude ebaseaduslike tegevuste vastu võitlemisele. Komisjoni esitatud seletuskirja kohaselt ei anna olemasolev halduskoostöö õiguslik raamistik komisjonile piisavalt võimalusi liikmesriikide tegevuse aktiivseks toetamiseks ja kooskõlastamiseks. See puudutab eriti riigipiire ületavaid käibemaksupettuseid ja rahapesu, mis on seotud ühenduse soodustuste suhtes tehtavate pettustega.

4. "Ühenduse tasandil erilist tähtsust" omavate ebakorreksete tehingute kohta teabe kogumise ja vahetamise eesmärgil tehakse ettepanek ulatusliku koostöösüsteemi loomiseks nii liikmesriikide ametiasutuste vahel kui ka ametiasutuste ja komisjoni vahel (osaleb Euroopa Pettustevastase Ameti ⁽²⁾ kaudu).

⁽¹⁾ KOM(2004) 509 (lõplik), 20. juuli 2004.

⁽²⁾ Vastavalt komisjoni 28. aprilli 1999. aasta otsuse 1999/352/EÜ, ES-TÜ, Eratom, millega asutatakse Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) (EÜT L 136, 31.5.1999, lk 20), artiklile 2 vastutab amet komisjoni toetuse andmise eest koostööle liikmesriikidega pettustevastases võitluses ja komisjoni muu tegevuse eest seoses pettustevastase võitlusega.

5. "Ühenduse tasandil erilise tähtsusega" ebakorrektsed tehingud määratletakse kahe kriteeriumi kaudu:

a) Ebakorrekse tehingu tulemusel on tekkinud tagajärjed või sel on seosed enam kui ühes liikmesriigis tehtud tehingutega

ning

b) ebakorrekne tehing põhjustab hinnanguliselt ühendusele vähemalt 100 000 euro suuruse kahju või vastavas liikmesriigis käibemaksust saadavates tuludes rahalise kahju enam kui 500 000 euro ulatuses.

6. Esitatud määrust rakendatakse kõigile ühenduse tulude ja kulude valdkondadele, kui ühenduse mõnes teises õigusaktis ei sätestata konkreetsemat koostööd või laialdasemat ligipääsu komisjoni teabele.

7. Kontrollikoda analüüsis komisjoni ettepanekut oma asjakohast audititööd silmas pidades, võttes samuti arvesse õigusnormide parandamise põhimõtteid ning Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt ühiselt kehtestatud ühenduse õigusaktide koostamise üldiseid kvaliteedisuuniseid. ⁽³⁾

II. ÜLDISED TÄHELEPANEKUD

8. Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon on jõudnud kokkuleppele ⁽⁴⁾ ühenduse õigusaktide uuendamise, nende mahu vähendamise ja olulise lihtsustamise osas. Vaatamata nimetatud eesmärgile ei kajasta komisjoni ettepanek püüet olemasolevaid õigusakte lihtsustada või muuta. Uus määrus lisatakse kehtivatele pettustevastast võitlust puudutavatele horisontaalsetele ja valdkonnapõhiste õigusaktidele.

9. Komisjon on seadnud endale ülesandeks ⁽⁵⁾ võtta oma seadusandlikes ettepanekutes arvesse nende rahanduslikku või haldusalast mõju liidule ja eriti liikmesriikidele. Ometi ei sisalda uue määruse ettepanek teavet rahalistest ja haldusalastest tagajärgedest liikmesriikidele.

⁽³⁾ 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe õigusnormide parandamise kohta (ELT C 321, 31.12.2003, lk 1) ja 22. detsembri 1998. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe ühenduse õigusaktide koostamise üldiste kvaliteedisuuniste kohta (EÜT C 73, 17.3.1999, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe artikkel 35.

⁽⁵⁾ Vt 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe artikkel 27.

10. Ettepanekus võetakse kasutusele laialdasem määratlus "ühenduse finantshuve mõjutavatele eeskirjade eiramisele". Mõiste hõlmab ka

a) käibemaksuga seotud õigusaktide rikkumisi

ning

b) rahapesu.

Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruses (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta ⁽¹⁾ esitatud üldine eeskirjade eiramise definitsioon neid valdkondi ei hõlma. Mõiste "eeskirjade eiramine" erinevate definitsioonide üheaegne kasutamine pettustevastastes õigusaktides tekitab segadust ja õiguskindlusetuse ohu.

11. Ebakindlust suurendab veelgi see, et kehtivad ühenduse õigusaktid ei sisalda mõiste "ühenduse finantshuvid" määratlust. ⁽²⁾ Ka komisjoni esitatud uus määrus ei defineeri seda mõistet.

III. HALDUSKOOSTÖÖ TRADITSIOONILISTE OMAVAHENDITE JA KULUDE VALDKONNAS

12. Kontrollikoja viimane audit Euroopa Pettustevastase Ameti juhtimise kohta ⁽³⁾ kinnitas vajadust tõhusama koostöö järele liikmesriikidega nii otsejuhitavates valdkondades kui ka valdkondades, kus ühenduse rahaliste vahendite juhtimine toimub koostöös liikmesriikidega. Probleemid praeguses koostöös on enamjaolt seotud puudustega juhtimise tõhususes nii liikmesriikide kui komisjoni tasandil.

13. Tolli- ja põllumajandussektorite vastastikuse abi andmise korda ⁽⁴⁾ puudutava erijuhi osas ilmnes, et järelkontrolli ei teostata süstemaatiliselt ning OLAF ei ole kehtestanud eeskirju, mille abil oleks võimalik teostada jätkuvat ja järjepidevat järelevalvet liikmesriikidelt taotletava vastastikuse abi andmise korra raames toimunud edasimineku üle, ning et algatatud taotluste tulemused ei ole selgelt registreeritud. ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Kohtu otsus pakub mõningaid juhiseid. Kohtuasjas C-11/00 sätestab Euroopa Kohus, et ühenduse asutamislepingu artiklis 280 kasutatud mõistet "ühenduse finantshuvid" võib kasutada ka mujal kui rangelt Euroopa Ühenduse eelarvega seoses. (2003, ECR I-7147, punkt 95).

⁽³⁾ Vt eriaruanne nr 1/2005, kokkuvõte, VI punkt (ELT C 202, 18.8.2005, lk 1).

⁽⁴⁾ Vastavalt nõukogu 13. märtsi 1997. aasta määrusele (EÜ) nr 515/97 liikmesriikide haldusametuste vastastikusest abist ning haldusametuste ja komisjoni vahelisest koostööst tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks (EÜT L 82, 22.3.1997, lk 1).

⁽⁵⁾ Vt eriaruanne nr 1/2005, punkt 32.

14. Eriaruandes nr 3/2004 ühise põllumajanduspoliitika raames õigusevastaselt tehtud väljamaksete tagasinõudmise kohta ⁽⁶⁾ leidis kontrollikoda, et komisjoni vastav andmebaas liikmesriikide poolt teatatud eeskirjade eiramise kohta ⁽⁷⁾ ei saa pidada usaldusväärseks, täielikuks ega täpseks.

15. 2001. aastal läbi viidud vastava määruse ⁽⁸⁾ rakendamise auditi käigus leidis kontrollikoda ⁽⁹⁾ struktuuripoliitika puhul puudusi kõigil tasanditel, mille tulemusel eeskirjade eiramise kohta edastatud teave oli puudulik, mittesaadusväärne, eksitav ja aegunud.

16. Puudused tulenesid muuhulgas sellest, et esines raskusi ühtse mudeli määratlemisel, mida kõik liikmesriigid kasutavad eeskirjade rikkumisest teavitamisel. Lisaks leidis kontrollikoda, et sageli tehti teave kättesaadavaks pärast pikka viivitust ning komisjon ei teostanud nõuetekohast järelkontrolli.

17. Eelnõus välja pakutud uued menetlused tekitaksid lisatööd nii liikmesriikide haldusametustele kui komisjonile, kuna olemasolevaid aruandluskohustusi, mis tulenevad muudest ühenduse õigusaktidest, ei kaotata ega lihtsustata. Praktikas oleks seega keeruline keskenduda tulemustele ja ressursidele ning vältida komisjoni talituste üleujutamist teabe ning väheoluliste juhtumitega seotud taotlustega, mis on komisjoni piiduluseks. ⁽¹⁰⁾

18. Lisaks sellele tõstaks uute eeskirjade ja praeguste valdkonnapõhiste määruste samaaegne rakendamine tõlgendamisküsimuste ja ühtlase rakendamisega seotud riski kõikides liikmesriikides. See suurendab eeskirjade eiramisest teavitamise kriteeriumide, tähtaegade ja aruandluskünniste ebajärjekindlust. ⁽¹¹⁾

⁽⁶⁾ Vt eriaruanne nr 3/2004, punktid 16–32 (ELT C 269, 4.11.2004, lk 1).

⁽⁷⁾ Vastavalt nõukogu 4. märtsi 1991. aasta määrusele eeskirjade eiramise ja valesi makstud summade tagasinõudmise kohta ühise põllumajanduspoliitika rahastamisel, infosüsteemi loomise kohta selles valdkonnas ning määruse (EMÜ) nr 283/72 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 67, 14.3.1991, lk 11).

⁽⁸⁾ Komisjoni 11. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1681/94 eeskirjade eiramise ja valesi makstud summade sissenõudmise kohta struktuuripoliitika rahastamisel ning infosüsteemi loomise kohta selles valdkonnas (EÜT L 178, 12.7.1994, lk 43).

⁽⁹⁾ Vt eriaruanne nr 10/2001, mis käsitleb struktuurifondide finantskontrolli, punktid 107–126 (EÜT C 314, 8.11.2001, lk 26).

⁽¹⁰⁾ Vt komisjoni ettepanekuga kaasnev seletuskiri, lk 6.

⁽¹¹⁾ Näiteks peavad liikmesriigid pakutava eelnõu kohaselt ilma eelneva taotlemiseta edastama asjakohase teabe eeskirjade eiramise kohta, mis võib hõlmata teisi liikmesriike ning mille puhul võimalik kahju ühenduse finantshuvidele on 100 000 eurot või enam. Teavitamisele ei seata tähtaegu. Järelikult võib eeldada, et teabe peab edastama niipea, kui juhtumi finantsmõju on võimalik hinnata. Vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 1681/94 on iga liikmesriik juba nagunii kohustatud teatama eeskirjade eiramisest olenemata juhtumiga seotud summa suurusest, juhul, kui on karta, et eeskirjade eiramised võivad avaldada kiiret mõju väljaspool liikmesriigi territooriumi.

19. Järgmine probleem tekib seoses sellega, et ettepanekus sisalduvad uued aruandluskohustused hõlmaksid ka juhtumeid, mille puhul eeskirjade eiramist ei ole veel toimunud, kuid olemasoleva teabe põhjal võib aset leida ⁽¹⁾. Sellise nõude rakendatavus on kaheldav.

IV. HALDUSKOOSTÖÖ KÄIBEMAKSU VALDKONNAS

20. 2001. eelarveaasta aastaaruandes ⁽²⁾ juhtis kontrollikoda tähelepanu karusellpettuste kasvavale probleemile ning selle lahendamiseks seoses vajadusele süvendatud halduskoostöö järele eesmärgiga kaitsta käibemaksust saadavat sissetulekut ⁽³⁾.

21. 1. jaanuaril 2004. aastal jõustus nõukogu määrus (EÜ) nr 1798/2003 ⁽⁴⁾ halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas. Selle eesmärgiks on liikmesriikide maksuametite koostöö tugevdamine käibemaksupettuste vastu võitlemisel. Määrusega (EÜ) nr 1798/2003 kehtestati lõpuks ühtne õiguslik raamistik. Enne määruse jõustumist takistas maksuametite tõhusat koostööd kahe eraldiseisva käibemaksualast koostööd puudutava õigusakti üheaegne kehtimine.

22. Komisjoni väitel on need liikmesriigid, kes on juba rakanud konkreetseid karusellpettuste tuvastamis- ja kontrollimeetmeid, olnud edukad ⁽⁵⁾.

23. Kontrollikoda täheldab, et esitatud uue määruse sätted on suures osas sarnased või isegi identsed määruse (EÜ) nr 1798/2003 sätetega, seda eriti teabevahetuse ja haldusuurimiste reeglite osas ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Vt määruse ettepaneku artikli 5 lõige 3.

⁽²⁾ Vt aastaaruande 2001 punktid 1.45–1.55 (EÜT C 295, 28.11.2002, lk 1).

⁽³⁾ Käibemaksu puhul mõjutab pettus ühenduse omavahendeid kaudselt. Ühenduse võime oma kulukohustusi täita ei olene käibemaksu kogumise ning pettuste vältimise tõhususest. Rahvamajanduse kogutulul (RKT) põhinevad omavahendid katavad kogukulud, mida ei kaeta muudest vahenditest. Seega ei kannu käibemaksupettusest tulenevaid tagajärgi mitte ainult see liikmesriik, kus pettus toime pandi, vaid kõik liikmesriigid suurenenud rahvamajanduse kogutulul põhinevate omavahendite kaudu.

⁽⁴⁾ Nõukogu 7. oktoobri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1798/2003 halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas ja määruse (EMÜ) nr 218/92 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 264, 15.10.2003, lk 1).

⁽⁵⁾ Vt komisjoni aruanne halduskoostöö vormide kasutamise kohta käibemaksupettuste vastu võitlemisel, KOM(2004) 260 lõplik, 16.4.2004, lk 18.

⁽⁶⁾ Komisjon mainib oma seletuskirjas selgesõnaliselt, et kasutas määruses (EÜ) nr 1798/2003 välja töötatud standardeid.

24. Siiski muudab ettepanek komisjoni (samuti OLAFi) rolli. Määruse (EÜ) nr 1798/2003 kohaselt on komisjoni peamiseks ülesandeks koos liikmesriikidega analüüsida ja hinnata halduskoostöö korralduse toimimist ning viise selle tõhustamiseks.

25. Uue ettepaneku kohaselt kaasatakse OLAF süstemaatiliselt pettustevastaste operatsioonide koordineerimisse ning OLAF võib nendes operatsioonides tsentraliseerimise, asjakohase teabe analüüsimise ja liikmesriikidelt erilise jälgimise või haldusuurimise läbiviimise taotlemise võimaluse kaudu isegi kesksel rolli mängida.

26. Kontrollikoda juhib tähelepanu oma eriaruandes 1/2005 ⁽⁷⁾ esitatud soovitusetele, mille kohaselt OLAF peaks oma tegevuse keskendama juurdlusfunktsioonile. Määruse ettepanekus OLAFi määratud roll liikmesriikide piiriüleste käibemaksupettuste vastu võitlemise operatsioonide koordineerijana võib kahandada OLAFi suutlikkust oma peamist ülesannet tõhusalt täita.

27. Lisaks sellele tekitaks praktilisi probleeme see, et määruse ettepanekus, erinevalt määrusest (EÜ) nr 1798/2003, ei sätestata maksuinspektorite või pettustevastaste üksuste otseseid kontakte ning otsest koostööd. Ettepanekus märgitakse, et teabevahetus toimuks ainult asjassepuutuvate infovahetuse keskuste ja muude maksuametkondade kaudu. Sellega kaasneb tõsine oht kooskõlastustegevuse kiirusele ja paindlikkusele.

28. Sellele arvamusele punktides 17–19 toodud kommentaarid kehtivad ka halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas.

V. HALDUSKOOSTÖÖ RAHAPESU VASTU VÕITLEMISEL

29. Vastavalt nõukogu otsusele 2000/642/JSK ⁽⁸⁾ on liikmesriigid asutanud rahapesu andmebürood. Nende rahapesu andmebüroode ülesandeks on teabe kogumine ja analüüsimine eesmärgiga leida sidemed kahtlaste finantstehingute ja nendega seotud kriminaalse tegevuse vahel, et võidelda rahapesu vastu.

30. Komisjon teeb ettepaneku rahapesu andmebüroode lisamise kohta pädevate asutuste hulka, kellelt nõutakse vastavalt ühenduse finantshuvid kaitsmise tarbeks vastastikust haldustoeust käsitlevale määruse ettepanekule koostööd. Seega oleks komisjonil lubatud taotleda nende abi ning paluda neil edastada kõik eeskirjade eiramiste tuvastamiseks ja ennetamiseks vajalikud andmed.

⁽⁷⁾ Vt punktid XI ja 94.

⁽⁸⁾ Nõukogu 17. oktoobri 2000. aasta otsus 2000/642/JSK liikmesriikide rahapesu andmebüroode vahelise koostöö korra kohta teabe vahetamisel (EÜT L 271, 24.10.2000, lk 4).

31. Kontrollikoda juhib tähelepanu asjaolule, et nõukogu otsuse 2000/642/JSK praegune sõnastus ei määratle komisjoni rolli rahapesu andmebüroode suhtes. Otsuse osasid sätteid ⁽¹⁾ võib tõlgendada suisa nii, nagu komisjoni talitustel poleks õigust ligipääsule rahapesu andmebüroode kogutud ja edastatud teabele. Vastavalt ühenduse õigusaktide koostamise üldiste kvaliteedisuuniste ⁽²⁾ artiklile 19 oleks seega soovitatav olukorda selgitada.

32. Sellele arvamusele punktides 17 ja 19 toodud kommentaarid kehtivad ka halduskoostöö kohta rahapesuga võitlemisel.

VI. JÄRELDUSED JA SOOVITUSED

33. Kontrollikoda nõustub komisjoni analüüsiga, mille kohaselt nii liikmesriikide endi vahelist kui ka komisjoni ja liikmesriikide vahelist koostööd tuleks tõhustada ühenduse finantshuvi-de kaitsmiseks pettuste ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu.

34. Kehtiv õiguslik raamistik eeskirjade eiramiste ja pettuste vastu võitlemiseks on keerukas ning kontrollikoja auditid on näidanud, et seda on raske rakendada. Uus määrus lisab veelgi keerukust, seda eriti määratluste ja aruandluskriteeriumide osas.

35. Lisaks on järjekordse õigusakti kehtestamine vastuolus Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt kokkulepitud eesmärgiga ⁽³⁾ uuendada, mahult vähendada ning märgatavalt lihtsustada ühenduse õigusakte.

36. Kontrollikoda soovib komisjonil püüda lihtsustada ja mahult vähendada ühenduse pettustevastaseid õigusakte eesmärgiga vältida kordusi ning vastakate sätete esitamist. Komisjoni ja liikmesriikide koostöös esinevaid puudusi oleks võimalik sellise kokkuvõtte raames käsitleda.

37. Kontrollikoda kordab oma soovitusi seoses OLAFi tegevuse keskendamisega selle juurdlusfunktsioonile. OLAFi rolli laiendamise liikmesriikide pettustevastases tegevuses võib selle eesmärgiga vastuollu sattuda.

38. Mõistet "ühenduse finantshuvid", mis on kesksel kohal pettustevastastes õigusaktides, tuleks selgelt määratleda. Kõigis pettustevastastes õigusaktides tuleks kasutada "eesmärkide eiramise" ühest määratlust.

39. Kontrollikoda kordab käibemaksualase koostöö osas antud soovitusi, ⁽⁴⁾ mille kohaselt peaks komisjon keskenduma oma ülesandele tuvastada puudused riiklikes käibemaksupettuste vastu võitlemise süsteemides ja soovitada asjakohaseid parandusmeetmeid asjassepuutuvatele liikmesriikidele.

Kontrollikoda võttis käesoleva aruande vastu 27. oktoobri 2005. aasta istungil Luxembourg'is.

Kontrollikoja nimel
president
Hubert WEBER

⁽¹⁾ Vt nt artikli 5 lõige 4, mille kohaselt rahapesu andmebürood võtavad kõik vajalikud meetmed, sealhulgas turvameetmed tagamaks, et vastavalt käesolevale otsusele edastatud teave ei ole kättesaadav ühelegi teisele asutusele, ametkonnale ega teenistusele.

⁽²⁾ 22. detsembri 1998. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe ühenduse õigusaktide koostamise üldiste kvaliteedisuuniste kohta.

⁽³⁾ 16. detsembri 2003. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe õigusnormide parandamise kohta.

⁽⁴⁾ Vt punktid 4.1–4.8 eriaruandes nr 9/98 Euroopa Liidu finantshuvide kaitsmise kohta ühendusesiseses kaubavahetuses käibemaksu valdkonnas, koos komisjoni vastustega (EÜT C 356, 20.11.1998, lk 1).

ARVAMUS nr 9/2005

**nõukogu määruse ettepaneku kohta, millega muudetakse määrust
(EÜ, Euratom) nr 2728/94 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta
(KOM(2005) 130 lõplik)**

(2005/C 313/02)

EUROOPA ÜHENDUSTE KONTROLLIKODA,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 248 ja 279,

võttes arvesse nõukogu määruse ettepanekut (KOM (2005) 130 lõplik), millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 2728/94 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta, mida on muudetud nõukogu määrusega (EÜ, Euratom) nr 1149/1999 ja nõukogu määrusega (EÜ, Euratom) nr 2273/2004,

võttes arvesse nõukogu 2. juuni 2005. aasta otsust konsulteerida ettepaneku osas Euroopa Kontrollikojaga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA ARVAMUSE:

1. Kontrollikoda suhtub ettepanekusse üldiselt positiivselt, kuid soovib siiski kommenteerida üht punkti, nimelt leevendusmehhanismi künnist (määruse muudatusettepaneku eelnõu artikli 5 lõige 3).

2. Künnis on määratud komisjoni kalkulatsioonide alusel, mis põhinevad ELi välislaenude erinevatel stsenaariumidel; Euroopa Investeerimispanka uus välislaenumandaat järgmiseks finantsperspektiiviks (2007–2013) ei ole veel vastu võetud. Usaldusväärsete andmete või prognooside puudumisel näevad praegused eeskirjad ette fondi varustamise protsendimäära tõstmise, kui lepinguliste kohustuste täitmata jätmisele järgnenud tagatiste kasutamise ajal on fondis vähem raha kui 75 % sihtsummast. See säte on kavas asendada "leevendusmehhanismi" rakendamisega. Fondi varustamise uus kord põhineb tagantjärele tehtavatel arvutustel, nii et varustamine toimub ajalise nihkega. Kontrollikoda leiab, et komisjon peaks kaaluma hoiatusmehhanismi loomist, mille abil teavitada eelarvepädevaid institutsioone, kui fondi põhivara on langenud alla 75 % sihtsummast kas tagatiste lisandumise ja/või tagatiste kasutamise tõttu. Nii saaksid eelarvepädevad institutsioonid ebasoovitavatest arengutest teada varakult, mitte alles siis, kui tuleb võtta erakorralisi meetmeid fondi vahendite täiendamiseks (näiteks kui fondi vahendid on langenud alla 50 % sihtsummast).

Kontrollikoda võttis käesoleva arvamuse vastu 10. novembri 2005. aasta istungil Luxembourgis.

Kontrollikoja nimel
president
Hubert WEBER